

Archi-Camerario et Electori, Supremo Arausionensi, Neocomensi et Vallan-
ginensi Principi, Magdeburgi, Cliviae, Juliae, Montium, Stetini, Pomerano-
rum, Cassubiorum, Vandalorum et Megapolis, item in Silesia, Crosnae Duci,
Burggravio Norimbergensi, Principi Halberstadii, Mindae, Camini, Vandaliae,
Sverini, Raceburgi & Meursae, Comiti Hohenzolleriae, Rupini, Marcae,
Ravensburgae, Hohensteinii, Tecklenburgi, Lingae, Sverini, Burae & Leer-
dami, Marchioni Vehrae & Vlissingae, Dynastae Ravensteinii, Rostochii,
Stargardiae, Lauenburgi, Butoviae, Arlaiae ac Bredae, &c. &c. &c. Regi ac
Domino suo clementissimo, Differtationem hanc humillimè offert et conse-
crat servus devinctissimus Johannes Valentinus Pietsch.

[S. 1—16:]

1

§. I.

Inexhausta, unde tum pleræque scientiæ, tum Poësis originem ducunt,
scaturigo, delectatio est. Hæc non Poësi tantum inveniendæ locum fecit,
sed ad varia etiam Carminum genera conficienda scriptores excitat. Finem
& initium hujus constituit scientiæ delectatio, sic ad illum, ex quo emanavit,
fontem, tendit revertiturque; Poësis.

§. II.

Antecessit Poësin Musica, ab hominibus ad demulcendum auditus
sensum, introducta. Verum, ne vanus aures feriret sonus, verba sonis
junxere, quibus vel excitare in obrutis calamitatibus animis lætitiæ, vel
augere possent excitatam.

§. III.

Sed cum ipsa nos ad varietatis adpetitum natura ducat, eundem toni
gradum, tempusque perpetuum, nauseam parere, observatum est. Hinc modo
fustulere, modo depreffere, modo longa, modo celeri mora, edidere sonum.
2 Quod vocibus etiam, productas brevesque miscendo syllabas, imitati sunt,
quæ certo compositæ modo, musicis quantitate gradibusque, responderent tonis.

§. IV.

Neglectior primus Poëseos fuit habitus, usque dum sequenti ævo sylla-
barum numerum majori adtenderent cura, pedes accuratius connecterent,
studiosiusque mensuratos, certis spatiis limitibusque constringerent, è quorum
apta, numero modoque finita, compositione, sonora gratissimaque; auribus orta
est oratio, quam adlegatas ob rationes, ligatam, metricam & rhythmicam ad-
pellavere. Hæc adeo necessaria carmini forma est, ut, ea absente, carminis
nomen poema vix sustineat.

§. V.

Sunt quidem, qui, fictionibus nimium tribuentes, fabulis, nullo vinculo
ligatis, nullo rythmo sonoris, inter poemata locum concedant. Sed cum cani
non possint, nec soni amœnitate delectent, nec metro ligatæ sint, indignæ
ligatæ orationis carminisque nomine, ad solutam profamque ablegandæ sunt.